

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 stycznia 2017 r. w sprawie R 478/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej z dnia 9 stycznia 2017 r. w sprawie R 478/2016-1, w której częściowo uwzględniono odwołanie wniesione przez Solemo Oy i częściowo uchylono decyzję w przedmiocie sprzeciwu nr B 2472267 wobec zgłoszenia należącego do skarżącej unijnego znaku towarowego nr 13.318.993 „Claro Sol Facility Services desde 1972” i na podstawie której zgłoszenie rzeczonoego znaku towarowego zostało odrzucone w całości dla klas 37 i 39 oraz w części dla klasy 38;
- uwzględnienie zgłoszenia do rejestracji unijnego znaku towarowego nr 13.318.993 „Claro Sol Facility Services desde 1972” dla wszystkich usług z klas 35, 37 i 39, ze względu na brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd odbiorców na terytorium, na którym należący do interwenienta wcześniejszy znak towarowy – zarejestrowany w Finlandii pod nr 250.356 „SOL” – jest chroniony
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2017 r. – Calhau Correia de Paiva/Komisja

(Sprawa T-202/17)

(2017/C 195/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ana Calhau Correia de Paiva (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci V. Villante i G. Pandey)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności następujących decyzji i aktów, w danym wypadku stwierdzając najpierw, że ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/293/14 i rozpatrywany system językowy są niezgodne z prawem i nie mają zastosowania do skarżącej na mocy art. 277 TFUE:
 - decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) i komisji konkursowej z dnia 9 listopada 2015 o nieumieszczeniu nazwiska kandydatki na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/293/14;
 - decyzji EPSO i komisji konkursowej z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie odmowy zmiany decyzji z dnia 9 listopada 2015 r. oraz nieumieszczenia nazwiska kandydatki na liście rezerwy kadrowej;
 - decyzji EPSO z dnia 22 grudnia 2016 r. oddalającej zażalenie administracyjne złożone przez skarżącą na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników na decyzję komisji konkursowej o nieumieszczeniu jej nazwiska na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/293/14 i na ponowną odmowną decyzję;
 - listy rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/293/14.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 1 regulaminu pracowniczego urzędników i zasad niedyskryminacji, proporcjonalności i równości szans w zakresie, w jakim EPSO nałożyło wymóg używania klawiatury QWERTY UK, AZERTY FR/BE lub QWERTZ DE dla realizacji zadania, a także oczywistego błędu w ocenie.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia rozporządzenia nr 1 z 1958 r. w odniesieniu do zatwierdzonego systemu językowego, potwierdzonego w ogłoszeniu o konkursie EPSO/AD/293/14, a także zarzut bezprawności i braku możliwości zastosowania tego ogłoszenia o konkursie.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 1 regulaminu pracowniczego urzędników i zasad niedyskryminacji oraz proporcjonalności w zakresie, w jakim EPSO lub komisja konkursowa ograniczyły wybór drugiego języka przez kandydatów w konkursie do języków niemieckiego, angielskiego i francuskiego.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady równości szans w zakresie procedury egzaminacyjnej konkursu EPSO.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia art. 296 akapit drugi TFUE i art. 25 regulaminu pracowniczego urzędników w zakresie, w jakim EPSO nie uzasadniło swojej decyzji o zatwierdzeniu i promowaniu określonego systemu językowego, a także naruszenia ogłoszenia o konkursie i Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ EPSO wykonywało funkcje, które są zastrzeżone dla komisji konkursowej.

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2017 r. – GY/Komisja

(Sprawa T-203/17)

(2017/C 195/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: GY (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej EPSO/AD/293/14 z dnia 23 grudnia 2016 r., mocą której strona skarżąca nie została dopuszczona do oceny zintegrowanej;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej kwoty oszacowanej ex aequo et bono na 5 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę;
- w każdym razie obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez komisję konkursową obowiązku uzasadnienia w związku z tym, że nie przedstawiła stronie skarżącej kryteriów oceny, które przyjęła w celu wykonania wyroku z dnia 20 lipca 2016 r., GY/Komisja, F-123/15, EU:F:2016:160.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez komisję konkursową ogłoszenia o konkursie, w zakresie w jakim arbitralnie ograniczyła swoją ocenę doświadczenia zawodowego skarżącego, opierając się w odniesieniu do trzech zagadnień jedynie na długości tego doświadczenia.